

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Ἡ Μαδέρα τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὡκεανοῦ.

Ἐγράπα προελθούσα ἐξ ἡφαιστείου ἐν μέσῳ τοῦ ὥκεανοῦ, κειμένην ἔχη μακρὸν τοῦ Σίδηνευ ὠνομάσθη λίαν ἐπιτυγῶς Μαδέρα τοῦ Εἰρηνικοῦ. Ἡ νῆσος τοῦ Λόρδου Howe (τοῦτο εἶναι τὸ ἐπίσημον ὄνομα τῆς) ὅσον ἀπόκεντρος ἡ ἀδετος καὶ ἀν φαίνεται, δὲν εἶναι πραγματικὸς ἔκτος τοῦ κόσμου, διότι ἀπέχει τοῦ Σίδηνευ μόνον 300 ἢ 400 μ.λια, ἔχει δὲ τακτικήν συγκοινωνίαν μετὰ τῆς πόλεως ταύτης. Ἀτμόπλοιον τετράκις τοῦ ἐνιαυτοῦ πλέον ἀπὸ τοῦ Σίδηνευ εἰς τὴν νῆσον Νόρφολκ προσεγγίζει πάντοτε εἰς τὴν νῆσον τοῦ Λόρδου Howe.

Ἡ νῆσος αὕτη κεῖται 400 μ.λια σχεδὸν πρὸς δυσμὰς τῆς νῆσου Νόρφολκ, εἶναι δὲ ἡ μετρημέριωτέρα νῆσος πρὸς ἀνατολής τῆς Αὔστραλιας. Ἐγειρεῖ μῆκος μεταξὺ 6 καὶ 7 μιλίων, ἀλλ' εἶναι πολὺ μακροτέρα ἐκαὶ ἀκολουθήσῃ τις τὴν καμπύλην τῆς νῆσου. Ὁ μέσος ὁρός τοῦ πλάτους τῆς εἶναι ἐν μ.λιον, ἀλλ' εἰς πολλὰ μέρη εἶναι πολὺ πλατυτέρα.

Ἡ νῆσος αὕτη ἀνεκαλύψθη τὸν Φεδρουάριον τοῦ 1788 ὑπὸ τοῦ ἄγγλου πλοιάρχου Boll πλέοντος ἀπὸ τοῦ Σίδηνευ εἰς τὴν νῆσον Νόρφολκ. Παρουσιάζει δὲ περιέργον φαινόμενον ὅταν πλησιάζῃ τις πρὸς αὐτήν. Κατ’ ἀρχὰς εἰς ἀπόστασιν 40 μιλίων βλέπει τις δύω στρογγύλους βράχους, ὡς δύο χωριστὰ νησίδια ἀνερχόμενα τῶν ὄβατων. Ὄλιγον κατὰ δλίγον τὰ νησίδια φαίνονται ἐνούμενα καὶ χαμηλῆς ἐκτάσεως ἔχοντες. Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ ἐντύπωσις εἶναι ὡς νὰ βλέπῃ τις κάμηλον κατακειμένην καὶ περιμένουσαν τὸ φορτίον τῆς. Αἱ δύω ἔξοχοι, αἱ κατὰ πρῶτον φανεῖσαι, σχηματίζουσι τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ ζώου, μικρὸν ὑψωμα εἰς τὸ ἐσώτερον μέρος τῆς νῆσου σχηματίζει τὴν κεφαλήν, ἐνῷ σειρὰ χαμηλῶν λόφων ἐκτενομένων πρὸς τὴν θάλασσαν φαίνεται ὡς σχιρίον περὶ τὸν λαιμὸν τοῦ ζώου. Ἐγγύτερον τὸ θέαμα εἶναι ἐκτάκτως ὀραῖον. Οἱ δύω βράχοι οἱ κατ’ ἀρχὰς φαίνομενοι παρουσιάζουσι δύω ἀκρωτήρια, ύψος μένενα ἀποτόμως 3000 πόδας ὑπεράνω τῆς θαλάσσης. Ἀμαρτίη τις τὴν ἄγκυραν ἐντὸς τοῦ λιμένος ἡ ἐντύπωσις εἶναι ἔξαισια. Οἱ βράχοι χρώματος βαθείος ἐρυθροῦ καὶ στακτεροῦ διατέμνονται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ διὰ πρωχωμάτων ἐν βασανίτου (basalte) καταβαίνοντος ἀπὸ τῶν κορυφῶν ἐν σχήματι ἀλίμανος. Πρὸς τὸ βρόειον μέρος τῆς νῆσου οἱ βράχοι καίτοι χαμηλότεροι δὲν εἶναι διληγότερον ἀπότομοι. Ἐπὶ παντὸς βράχου καὶ τοῦ μικροτέρου, ζῶνται βιλαστήσεως ζωηροῦ πρασίνου ποικιλούσι τὴν σκοτεινοῦ χρώματος πέτραν. Μεταξὺ τῶν δρέων ἡ γόρα δασύνεται αἴρηντος πυκνότατα ἐκτενομένη πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐνίστε καὶ μέργοι τοῦ αἰγαλεῖού, ἄλλοτε πάλιν τελευτὴ εἰς χαμηλούς βράχους ἡ ἀμμώδη παραλίαν κεκαλυμμένην διὰ γλόνος χρώματος ζωηροτάτου.

Ἡ νῆσος ἔχει σχῆμα ἡμισελήνου. Τὰ δύο τρίτα αὐτῆς, πρὸς τὸ κοῖλωμα, προστατεύονται διὰ κροσσωτῶν κοραλλίνων ὑφάλων.

Ἡ νῆσος ἔχει ἔκτασιν 3000 στρεμμάτων, ἐξ ὧν αἱ 2000 εἶναι καλλιεργήσιμοι. Ηράγκυτι ὄμως μόνον ἐκατοντάδες στρεμμάτων εἶναι καλλιεργημέναι. Τὰ κυριώτερα προϊόντα τῆς νῆσου εἶναι τὰ κρύμματα, αἱ μπανάναι, ἐν εἶδος γεωμήλων καὶ ἀραβίσιτος. Ἐν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν διὰ τὸ Σίδηνευ ζῶσι κυρίως οἱ κάτοικοι. Ἀλλὰ τὰ μέσα τῆς διατροφῆς δύνανται ν’ αἰξήσωσι μεγάλως, διότι δὲν ὑπάρχει καρπός, γέρτον ἡ ἀνθος τῶν συγκερασμάτων ἡ τροπικῶν γωρῶν, τὸ ὄπιον νὰ μὴ ἐπιτυγχάνῃ εἰς τὴν Μαδέραν τοῦ Εἰρηνικοῦ. Z.

ἌΝΑ ΤΟ ΑΣΤΥ

‘Ἡ ὑπουργικὴ κρίσις κατέλαβε τὴν Τρίτην τὸν κόσμον ἐξ ἀπροόπτου. Κάτι έψιθυρίζετο ἀφ’ ἐσπέρας μεταξὺ κύκλων τινῶν, ἀλλ’ ὁ περισσότερος κόσμος εύρισκετο εἰς ἄγνοιαν. Τὴν πρώτην ἐγνώσθη αἰφνιδίως ὅτι ὁ κ. Τρικούπης παρηγέθη. Ἡ εἰδησις παρήγαγεν ἐν εἶδος καταπληξεως, ἀπονίας γενικῆς, καὶ εἰς τοῦτο ἵσως ἀρετεῖσται ἡ ἀκροτήσυχή ἡ ἐπικρατήσασα ἀνὰ τὴν πρωτεύουσαν κατὰ τὴν τελευταῖαν κρίσιν, ἡ ἐποία πολλὴν ἐπροξένησεν ἀπορίαν εἰς τοὺς ἐνθυμουμένους τὰς ἄλλας καὶ μάλιστα τὴν τοῦ κ. Δεληγιάννη. Ποῦ τὰ συλλαλητήρια τὰ τότε, οἱ ὑπαίθριοι λόγοι, αἱ θερυβώδεις συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, αἱ ἔφιπποι περιπολίαι, τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα! Σήμερον τίποτε, ήρεμά. Ἐπὶ δύο-τρεῖς ημέρας, καθ’ ἓς διήρκει ἡ κρίσις, ὁ λαὸς περιέργειαν μόνον καὶ ἀγωνίαν τινὰ διὰ τὴν τύχην τοῦ ἐξεδήλου. Τὰ γενόμενα συλλαλητήρια τοῦ κ. Γενναδίου καὶ τοῦ κ. Κορωναίου εἶχον προκηρυχθῇ πρὸ τῆς κρίσεως. Ἐκτακτον κίνημα ἀλλός κανέν. Ὁ λαὸς ἔμαθεν ἐπὶ τέλους ὅτι ὁ κ. Σωτηρόπουλος ἐσχημάτισεν ὑπουργεῖον καὶ ἡσύχασεν, ἴκανωποιήθη. . . Καὶ περιμένει τώρα τὰ καλὰ ποῦ Οὐκ τοῦ κάμουν οἱ νέοι του Κυθερωνῆται. Ἐγειρετεῖσται πολλὰς καὶ εἴθε, εἴθε νὰ μὴ διεψευσθοῦν.

Τὴν ημέραν τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ νέου Υπουργείου, ἡγγέλθη ἐκ Δελφῶν ἡ εὑρεσις θησαυροῦ ἀρχαίου, νομισμάτων χρυσῶν ἐνδές ἀγγείου, ἀγνωστου ἐποχῆς καὶ ἀγνώστου ἀξίας. Τὸ ὄλον εὑρηματζυγίζει δύο ὀκάρια, ἐπειδὴ δέ, λέγει ἡ ‘Ακρόπολις, μία ὀκάριος κοστίζει πέντε γιλιαδές φράγκων, ἡ ἀξία τῶν νομισμάτων δὲν ἡμιπορεῖ ἀρα νὰ εἴνει κατωτέρω τῶν δέκα γιλιαδῶν φράγκων! ’ Αλλ’ ἐκτὸς τῶν τοιούτων συλλαλητηρίων, ἡ σύμπτωσις ἐθεωρήθη ὡς καλὸς οἰωνὸς διὰ τὴν γένον Κυθερωνῆται, τὴν ἀνάρρησην τῆς ὁποίας γαιρετεῖσται ἡ ἀνεύρεσις χρυσοῦ, καθ’ ἓν χρόνον εἴνει γνωστὸν ὅτι ἐξ ἐλλείψεως χρυσοῦ ἔπεσεν ἡ ἀλητη.

‘Εωρτάσθη καὶ φέτος κατὰ τὸ σύνηθες ἡ πρωτομαγία. Ὁ ἐκ τῆς κρίσεως πυρετὸς δὲν ἰσχυσε νὰ τὴν ἀπορρεφήσῃ, ἔτυχε δὲ καὶ ἡ ἐσπέρα τῆς παραμονῆς θερυή, γύνεται, πρωτομαγιάτικη μὲ ὅλην τὴν συννεφίαν. Καὶ ὁ κόσμος ἐξεγένετο εἰς τὰ Πατήσια, εἰς τοὺς ‘Αμπελοκήπους, εἰς τὴν Κελοκούνθο, παντοῦ ἐπού ἐδύνατο νὰ εὕρῃ κήπους, ἄνθη καὶ ῥητινίτην. Ἀμαξίαι, λεωφορεῖα, ιπποσιδηρόδρομοι, βιζαΐδι, ὄλα ἐπήγανναν καὶ ἤργοντο κατάρεστα. Η κίνησις διήρκεσε μέχρι βαθείας νυκτός.

‘Αλλὰ εἰς τὴν λαμπρὰν ὑποδισκὴν ἔμεινεν ἀσυγκίνητος ὁ Μάιος. Εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως του ἐπέδειξε πρόσωπον κατηρρέει, ἀγριωπόν, συννεφιασμένον. Καὶ ἔχειν πάλιν βράχος καὶ λάσπην καὶ κρύα καὶ

χάνεμους ώς ἐν μέσῳ γειτονίᾳ. Καὶ ὁ κόσμος ὁ ὅποιος εἶχε πιστεύσῃ ὅτι εἰσῆλθεν ὁρίστικῶς εἰς τὸ καλοκαίριν, ἀπορεῖ καὶ ἔξισταται καὶ ἐρωτᾷ τί εἰδους Μάιος εἴναι αὐτός, ὁ ὅποιος μᾶς ἔκαμε νὰ ἔνθυμηθῶμεν καὶ πάλιν τὰ βαρέα ἐπαγωφόρια...

Εὔχαμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὰς Ἀθήνας τὴν Σοσιαλιστικήν μας διαδήλωσιν. Τί νομίζετε; Μόνον εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπάρχουν καὶ σκέπτονται καὶ ἐνεργοῦν οἱ ἐργάται; Λέθετε τὸν Σοσιαλιστήν, τὴν ἐφημερίδα τοῦ κ. Καλλέργη, καὶ θὰ ιδῆτε πόσοι ὑπάρχουν καὶ παρ' ἡμῖν ἀσπαζόμενοι τὰς νέας κοινωνικής θεωρίας καὶ ἐλπίζοντες εἰς τὴν μεταβολήν τοῦ καθεστώτος, τὴν μελλουσαν νὰ ἔξασφαλίσῃ τὸν ἐργαζόμενον λαὸν ἀπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἀέρηων κεφαλαιούχων. "Έγουν καὶ ἔδω τὸν Σύλλογόν των καὶ τοὺς ῥήτοράς των καὶ τὰ Τυμῆματά των (Τυμῆμα Δράσεως, Τυμῆμα Ιστορίας, Τυμῆμα Ελευθερίας κτλ.) ἔχουν καὶ τὰ ἐμβλήματά των καὶ τὰς ἑρτάς των. Τὴν 2ου Μαΐου, ἡμέραν Κυριακήν καὶ βροχεράν, συνηλθον ὄλοι εἰς τὸ Στάδιον μ' ἐρυθρὰς κονικέρδας καὶ ἥκουσαν τὸν κ. Καλλέργην, ἐμιλήσαντα περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἀξιώσεων τοῦ ἐργάτου. Καὶ τὸ συλλαλητήριον διεξήκθη ἐν πλήρει ἡσυχίᾳ καὶ τάξει, κατὰ τὸ γενικὸν σύνθημα, τὸ ὅποιον ἔδωκαν οἱ ἐν Εὐρώπῃ σοσιαλισταὶ πρὸ 13 ἡμερῶν ἑορτάσαντες τὴν πρώτην Μαΐου. Καὶ ἔπειτα λέγουν ὅτι δὲν προσθέσθησαν ἔδω εἰς τὴν Ἐλλάδα.

Δύο φίλοι σκακισταὶ ἐπιστρέψουν περίλυποι ἐκ τοῦ θεάτρου, μὴ κατορθωσαντες νὰ εὕρουν θέσιν διὰ γὰρ ήδουν ώς Τόσκαν τὴν Σάραν Βερνάρδο.

— Σκάκι καὶ ἀπόψε, λέγει ὁ εἰς.

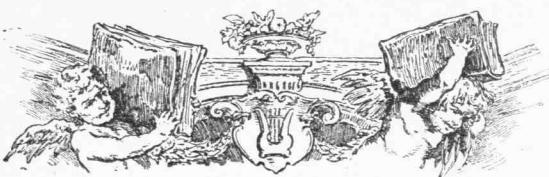
— "Α, δσω εἶχα νάκούστω Τόσκα . . .

— Τὸ ἴδιο κάνει· μιὰ μικρὴ Τόσκα, φίλε μου, εἶναι τὸ σκάκι.

ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Κατὰ τὰς εἰς Δελφούς ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐνεργούμενας ἀνασκαφαῖς, ἀνεκαλυφθη ὁ λεγόμενος θησαυρὸς τῶν Ἀθηναίων μετὰ γλυπτικῶν διακοσμήσεων καὶ ὑπὲρ τὰς ἔκατὸν ἐπιγραφαῖ. Τὸν ἔργον ματατακίσαντας σπουδαίωτατα.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά.

Ἐν τῷ ἀγγλικῷ περιοδικῷ ΙΘ' Αἰών, ὁ 8 καὶ εἰλεύς τῆς Σουηδίας Ὀσκέρ, καλλιεργῶν ώς γνωστὸν ἐπιτυχός καὶ τὰ γράμματα, ἐδημοσίευσε μελέτην περὶ τοῦ

μεγάλου βασιλέως Καρόλου τοῦ ΙΒ' ὑπὸ τὸν τίτλον «Ο Λέων Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας».

— 'Ο Άντολ Δεροζ Μπαλιέ, μέλος ἡδη τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἡγεμονῶν καὶ πολιτικῶν, Ἐπιστημῶν, θέτει τὴν ὑποψηφιότητά του ὡς διάδοχος τοῦ Ταίν ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ.

— 'Ο ἄρτι ἐκλεγθεὶς ἀκαδημαϊκὸς Ἐρεικός Μπορίνι, θα γείνη ἐπισήμως δεκτὸς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ 25 Μαΐου.

— 'Εν Παρισίοις ἀπέστη ἐκ βρογχοπνευμονίας ὁ ἀκαδημαϊκὸς Κάρολος de Mazade. Γεννηθεὶς ἐν Castelsarrasin τῷ 1821 ὁ Mazade ἦλθεν εἰς Παρισίους καὶ ἐπεδόθη εἰς τὴν φιλολογίαν τῷ 1841. Συνειργάσθη ἐπὶ μαρκόν εἰς τὸν Τύπον, εἰς τὴν Ἐπιθεώρησιν τῶν Παρισίων καὶ εἰτα εἰς τὴν Ἐπιθεώρησιν τῶν δύο Κόσμων τῆς ὥποιας διετέλεσε πολιτικὸς συντάκτης μέχρι τοῦ θνητού του. Ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ διεδέχθη τῷ 1882 τὸν κόμητα Σαμπανί.

— 'Εν ἡλικίᾳ ἔξη κονταεπτὰ ἐτῶν ἡ πέθανεν ἐν Λυών ἡ γήρα τοῦ ποιητοῦ Βίκτωρος Λαζαράδ.

Καθησευτικά.

Τῷ 15 Μαΐου ἡ βασιλίσσα Βικτώρια θα τελέσῃ ἐν τῷ κήπῳ τοῦ ἀνακτόρου Κέντιγκτων τὰ ποκαλυπτήρια τοῦ ἰδίου ἑκατῆς ἀγάλματος, φιλοτεχνηθέντος ὑπὸ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Λουίζης καὶ ἀνεγερθέντος διὰ δημοσίας εἰνφορᾶς.

— 'Υπὸ τῆς ἐν Βιέννῃ Κηπουρικῆς Ἐταιρείας ἐγένετο κατ' αὐτὰς Ἐκθεσις Ἀνθέων. Τὰ καλήτερα ἐκθέματα ἔστειλεν ὁ κῆπος Σεμβρίου, τοῦ ὥποιου ἔθυμοποτίσθησαν προπάντων ἔκατὸν παικίδια σαρκωδῶν φυτῶν, ἰδιαίτερως ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ αὐτοκρατορικού κήπου Ούμπακουφτ καλλιεργηθέντων.

— "Η νοιξινή ἡ της Καλλιτεχνικῆς Εκθεσίας (Salon) τῶν Παρισίων ἐν τῷ μεγαρῷ τῶν Ἡλυσίων. Ἐν τῷ τμήματι τῆς Ζωγραφικῆς, πλουσιωτάτῳ φετοῦ, διακρίνονται δύο εἰκόνες τοῦ Roybet, ἐν δὲ τῷ τῆς γλυπτικῆς ἐν σύμπλεγμα τοῦ Sharpentier. Ἐν γένει εἰς τὸ ἔργο τῆς ἐφετεινῆς Ἐκθέσεως παραπτεῖται ἐλευθερία συλλήψεως καὶ παρατηρητικότης ευσυνείδητος καὶ βαθεία ἐν τῇ ἀπεικονίσει τοῦ πραγματικοῦ βίου.

Μουδικά.

— 'Εν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου Παρινασοῦ, τὴν ἐσπέραν τῆς π. Δευτέρας ἔδωκεν ἐπιτυχεστάτην συναυλίαν κλειδοκυμβάλου ἡ δεσποινὶς Λουίζης Ἀντωνάκη, ἐκ Πατρῶν, ἀρτι ἐπανελθούσα ἐκ Παρισίων, ὃπου ἀπεράτωσεν εύδοκιμως τὰς σπουδάς της ἐν τῷ ἐκεί Ωδείῳ. Η δεσποινὶς Ἀντωνάκη εἶναι νεαρωτάτη, παιζεῖ δὲ ἀπὸ τούδε, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν εἰδημόνων, μὲ τέχνην, προσωνύμουμένην μέλλον ἔξογου καλλιτέχνιδος.

— Μετὰ μετρίας ἐπιτυχίας ἐπιτυχίας ἐν Βερολίνῳ δύο νέα ἔργα τοῦ Ρουΐνισταίν Μεταξῆν Ληστῶν καὶ Ἡ Αμπελος. Ο ἔνδοξος μελοποιὸς ἡτο παρών, ἐχεισκροτήθη δὲ αὐτὸς μᾶλλον ἢ τὰ ἔργα του ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ἐκθύμως.

Θεατρικά.

— 'Εν τῷ Θεάτρῳ τῆς Γαλλίας Κωμῳδίας προετάλη μετ' ἐκτάκτου ἐπιτυχίας τὸ ἀγγελθέν δράμα «Η Βασιλίσσα τοῦ Ιωάννα» τοῦ ἐκ Κρήτης καταγενένου Γαλλοῦ δραματικοῦ Λαζαρίνδρου Παρισίου. Ἐπὶ τῇ εύκαιριᾳ ταύτη ὁ Φιγαρώ σκιτυράχει τὸν ποιητήν. Ὁ Παρισίος εἶναι σήμερον πεντηκοντάτης. Ήκτος τῆς Βασιλίσσης Ιωάννας ἔγραψε τὸν Πατρούτονον Οδό, εἰς τὸν ὥποιον διεκρίθη ὁ Ταγιαδ καὶ τὴν Ήτημένην Ρόμην ἐν τῷ θριάμβων τῆς δαιμονίας Σάρας Βερνάρδο, ἡ ὥποια ὡς γνωστὸν ἔζητησε νὰ ὑποκριθῇ καὶ τὴν βασιλίσσαν Ιωάνναν, ἀλλὰ δὲν συνεψόντης μὲ τοὺς ἑταίρους τῆς Γαλλικῆς Κωμῳδίας.